

Het blad voor alle roeiers

roef!

AUGUSTUS 2025
LOSSE
NUMMERS
€ 7,75

70

40e editie jeugd- roeikamp bij Laga

HENLEY ROYAL REGATTA

Als sportieve uitdaging
en voor de beleving

ROEIBEVOEGDHEDEN

Is de tijd rijp voor één
landelijk roeidiploma?

ROEIREIZEN

Naar het Lago Maggiore en
met World Rowing in Berlijn

'Doorroeien!

Het komt goed.'

Omslaan, aanvaringen, schade varen – het hoort er allemaal bij. Maar niemand praat er graag over omdat het vaak zo gênant is. Op de divan herbeleven moedige roeiers hun pijnlijkste momenten. Dit keer: oververhitting.

 Het achtkoppige damesteam Wilde Mossels uit Kortgene deed vorig jaar juli mee aan de Mosselrace bij Bruinisse op de Oosterschelde. Het traject was ruim twee uur lang roeien bij een hitte van zo'n dertig graden. Halverwege, bij de keerton, lagen de Wilde Mossels in hun Kuikensloep op kop met de rest van het veld op hun hielen.

Maar toen ging het mis, vertelt de stuurman. "Toen zei een van de dames 'ik voel me niet goed, het gaat niet meer'. In eerste instantie zeiden die meiden: 'Stoppen, we moeten stoppen'. Maar we konden daar niet stoppen, want dan kregen we al die boten over ons heen en gebeurden er ongelukken. Dus ik zeg: 'Je moet je blad draaien. Dan roei je nog wel, maar dan doe je niks.' Dat deed ze, zij draaide haar blad en bleef de beweging meemaken. En zo rondten we die boei. Ondertussen nam ik contact op met de wedstrijdleiding, want die zijn er ook niet binnen een minuut. Tegen de meiden zei ik: 'We blijven doorgaan. Het komt goed.'"

En toen?

"Ik vertelde de wedstrijdleiding dat ik – na het rondten van die boei – van het parcours zou afwijken, want daar hadden we ruimte zodat de rest ons kon passeren zonder gevaarlijke situaties. Dan konden wij blijven

roeien en zij ons van voren op de punt tegemoet komen. Ik zei hun ervoor te zorgen dat de patiënt op de boeg zat. Dat hebben we zo gedaan. Die hebben haar toen van boord gehesen en zijn achteruit gevaren. Ik zei nog tegen die mannen: 'Houd haar goed vast, want ze is niet stabiel. Dat ze niet tussen jou en mij indondert'. Daarna zijn we gelijk doorgegaan met de race."

Hoe wist je dat ze oververhit was?

"Tijdens het roeien zijn ze als een tomaat. Maar als het echt fout gaat, als het lichaam het niet aan kan, dan wordt iemand bleek, heel bleek. Ook wordt zo iemand ontegelijk

stil. Ze reageren niet meer op een commando. Ze reageren pas als ze zien dat de anderen wat doen."

Wat heeft de reddingsdienst gedaan?

"Die mannen op de reddingsboot hebben gelijk een deken om haar heen gedaan. Zo'n foliedeken, maar met de zilveren kant naar buiten. Want koud is goud, maar bij oververhitting is het net andersom. Ik heb wel honderd keer gezegd dat ze genoeg moesten eten en drinken."

En jullie?

"De regel is: we maken de race altijd af. Dus halverwege stoppen, dat doen we niet. Dus ik moedigde hun aan: 'Dat we er nu één minder hebben, dat doet er niet toe. We gaan gewoon winnen!' We begonnen weer te roeien, maar werden ingehaald. Ik zocht de stroming op en zo konden we toch nog aardig snelheid maken. De laatste kilometer was zwaar. Onze ex-mossels hebben ons over de lijn weten te schreeuwen."

Zijn dat oud-teamleden?

"Ja, die staan er altijd als het een wedstrijd bij ons in de buurt is. Dan komen ze mee. En hun geschreeuw hadden we nodig voor dat laatste stukje, want zo hebben we de wedstrijd toch nog kunnen winnen." ■!

Alle
veiligheidstips
vind je op
veiligroeien.nl

